

каза: „Моятъ животъ е свършенъ, азъ свършвамъ съ човѣшката любовъ и заживѣвамъ вече съ Божията Любовъ, съ вѣчния животъ“. Пилатъ Го прѣдаде на разпятие, биха Го, разпнаха Го, но днесъ 500 милиона хора вѣрватъ въ Него. Въ какво вѣрватъ? Тѣ вѣрватъ, че Христосъ е умрѣлъ и възкрѣсналъ. Тѣ вѣрватъ, че Христосъ може да спасява човѣчеството. Но, има нѣщо, което тѣ трѣбва да възприематъ. Кое е то? — Тѣ трѣбва да възприематъ онази Любовъ, чрѣзъ която душата и духътъ бѣха свързани съ Бога. Тамъ, въ Писанието е казано: „Не дойдохъ въ свѣта да сторя моята воля но волята на Отца, който ме е проводилъ“.

Каква е волята на Бога, който ни е изпратилъ на земята? Съврѣменнитѣ християни смѣтатъ че за да изпълнимъ волята Божия, трѣбва да се откажемъ отъ всичко. И казватъ: при туй положение, при такава обстановка, животътъ изгубва всѣкаквъ смисълъ, въ него нѣма вече никакво задоволство. Ако нѣма ядене, ако нѣма пиене, ако нѣма спане, ако нѣма удоволствия, тогава въ какво седи смисъла на духовния животъ? — На земята има спане, на небето има почивка. Яденето въ небото е свързано съ процеса на придобиване. И ангелитѣ ядатъ, хранятъ се, и тѣ иматъ обѣди като насъ, но слѣдъ като се наядатъ, усѣщатъ едно разширение, тѣхниятъ животъ става по-изобилень и тѣ разбогатяватъ. У насъ не е така. Човѣкъ, слѣдъ като се нахрани, първо врѣме, до като е младъ се разширява, но послѣ, колкото повече яде, той постепенно остарява и нищо не придобива. Защо човѣкъ до извѣстна възраст расте